

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/301/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713215890
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713215890.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti odporkyni T. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom vo T., K. L.. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, v konaní o zaplatenie 3131,91 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/243/2013-70 zo dňa 21. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 567,67 €, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 32,56 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu 3131,91 € spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 2485,74 € od 05. 10. 2012 do zaplatenia, vzhľadom na premlčanie nároku navrhovateľa, zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní v celom rozsahu úspešná, náhradu trov potrebných na účelne bránenie a uplatňovanie práva nepriznal, pretože jej v konaní žiadne nevznikli. Vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka poukázal okresný súd na skutočnosť, že v zmysle súčasnej právnej úpravy musí súd z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie a z tohto dôvodu bol návrh navrhovateľa aj zamietnutý. Vznesenie námietky premlčania, na ktorú musí súd prihliadať ex offo, bolo preto zo strany vedľajšieho účastníka neúčelné a úplne jednoduché, a vedľajší účastník by mal takéto trovy znášať sám. Okresný súd pritom nevyvylúčil skutočnosť, že v niektorých prípadoch, ktoré sú mimoriadne obtiažne, by trovy právneho zástupcu vedľajšieho účastníka boli v súlade so zákonom, a teda vynaložené účelne. V prípade, ak by vedľajší účastník chcel a mal v úmysle poskytovať ochranu spotrebiteľovi ako slabšej strane, nie je obvyklé, aby ihneď po zahlásení vstupu poukázal na to, že v tomto konaní ho bude zastupovať advokát, bez toho, aby zistil v akom stave a akej právnej náročnosti je ten ktorý prípad. Vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vzhľadom na ich neúčelnosť nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal vedľajší účastník na strane odporkyne včas odvolanie, smerujúce len proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania. V úvode zdôraznil skutočnosť, že navrhovateľ podal návrh založený na dubióznom, premlčanom nároku,

príčom v čase jeho podania (19. 09. 2013) súd nebol povinný ex offo prihliadať na premlčanie nároku navrhovateľa. S názorom okresného súdu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nesúhlasil; má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom a trovy konania boli z jeho strany vynaložené účelne; poukázal na opodstatnenosť jeho vstupu do konania a na prednesenú kvalifikovanú argumentáciu, ktorá bola účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní, keďže došlo k zamietnutiu návrhu. Vedľajší účastník nesúhlasil ani s argumentmi prvostupňového súdu ohľadom nadbytočnosti úkonov vzhľadom na skúmanie premlčania súdom z úradnej povinnosti. Poukázal na skutočnosť, že ku skúmaniu neprijateľných zmluvných podmienok, resp. premlčania súdom nedochádza v prevažnej väčšine konaní. Z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľov, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ako aj ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov zo strany združenia na súdoch. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 568,19 €. Vedľajší účastník si uplatnil aj trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľských zmlúv je súd v súlade s ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa z úradnej povinnosti povinný prihliadnuť na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Je absurdné, aby za úkony, ktoré vedľajší účastník predkladá v prípade stovky ďalších súdnych konaní, požadoval priznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Podanie vedľajšieho účastníka označil za zjavne nadbytočné a neúčelné, pričom námietka premlčania bola vznesená v čase, kedy bol súd povinný ex offo prihliadnuť na premlčanie práva alebo akúkoľvek inú zákonnú prekážku, pre ktorú by nebolo možné navrhovateľovi uplatnený nárok priznať. Vzhľadom na vysoký štandard ochrany spotrebiteľa zákonmi a následne súdmi Slovenskej republiky je zbytočné a neúčelné, aby bol spotrebiteľ v konaní chránený aj vedľajším účastníkom s vlastným právnym zastúpením. Odporkyňa ako spotrebiteľ by v konaní dosiahla rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré by súd viedli k zamietnutiu návrhu navrhovateľa. Zo strany vedľajšieho účastníka sa preto nejedná o účelne vynaložené trovy. Je pritom potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o účelnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj konkrétne rozhodnutia vydané ústavným súdom a všeobecnými (krajskými) súdmi Slovenskej republiky. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 55,46 €.

Odporkyňa sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle § 220 O. s. p. zmenil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 28. 08. 2013 sa pôvodný navrhovateľ - spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská č. 10, IČO: 35 925 922, voči odporkyni domáhal zaplata sumy 3131,91 € s príslušenstvom titulom neuhradenej časti úveru, poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 28. 02. 2008. Dňa 17. 10. 2013 doručil vedľajší účastník okresnému súdu elektronické podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne; vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámil okresný súd pôvodnému navrhovateľovi vo výzve zo dňa 02. 05. 2014. Vo vyjadrení zo dňa 15. 05. 2014 sa vedľajší účastník zaoberal analýzou spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch uzatvorenou dňa 28. 02. 2008; uviedol, že predmetná zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky

a absentujú v nej zákonné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov; v závere vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa; žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si aj náhradu trov konania spolu 310,10 € za dva úkony právnych služieb po 121,17 € (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej zo dňa 15. 05. 2014) spolu s dvomi režijnými paušálmi po 8,04 € vrátane 20 % DPH. Uznesením č. k. 8C/243/2013-61 zo dňa 17. 06. 2014 okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto pôvodného navrhovateľa do konania vstúpil navrhovateľ. Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 21. 10. 2014 okresný súd vo veci pojednával v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporkyne s tým, že prihliadol na obsah spisu a dovtedy vykonané dôkazy; potom ako vypočul prítomného zástupcu vedľajšieho účastníka a vyhlásil dokazovanie za skončené, napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol o trovách konania.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože zmluvu uzavrela odporkyňa ako spotrebiteľ a právny predchodca navrhovateľa v postavení dodávateľa. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov; do konania vstúpil pred 31. 12. 2014. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do O. s. p. zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O. s. p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Keďže v konaní došlo k zamietnutiu návrhu v celom rozsahu, podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo odporkyňi voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Odporkyňa si však v konaní žiadne trovy neuplatnila a ani jej zo spisu nevyplývajú. Právo na náhradu trov konania vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia.

Okresný súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal, pretože ich nepovažoval za účelné a nevyhnutné na bránenie práva odporkyne, ako aj vzhľadom na to, že skutočnosti uvádzané vedľajším účastníkom boli takého charakteru, na ktoré súd prihliada, resp. ich preskúmava aj zo svojej úradnej povinnosti. S týmto argumentom okresného súdu nemožno súhlasiť: kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru a neoprávnenosť nároku navrhovateľa (vzhľadom na jeho premlčanie), ktorého závery boli sčasti prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo jedným z dôvodov zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu.

Pre posúdenie dôvodnosti a účinnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nie je relevantná okolnosť, že v konaniach s účastníkom - spotrebiteľom súd skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok, resp. premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy ex offa, a to už len z dôvodu, že v prejednávacom prípade nedošlo k posudzovaniu premlčania nároku navrhovateľa (s následným zamietnutím návrhu navrhovateľa) z úradnej povinnosti, ale práve na návrh vedľajšieho účastníka, ktorý premlčanie nároku navrhovateľa v rámci ochrany práv spotrebiteľa uplatňoval, a to kvalifikovaným spôsobom vo vzťahu ku konkrétnej prejednávanej veci; neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa o formulárovom charaktere podania vedľajšieho účastníka (viď vyjadrenie z 15. 05. 2014 s konkrétnou špecifikáciou uplatnenej pohľadávky a ďalšími relevantnými údajmi - suma úveru, konkretizácia zmluvy, dátum výpovede zmluvy, dátum doručenia návrhu na súd - potrebných na posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania a tvrdených nedostatkov spornej spotrebiteľskej zmluvy).

Odvolačný súd náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc považoval za vynaložené účelne.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka pri poskytovaní právnej pomoci odporkyni uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia len za nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na ochranu jej záujmov, a to za tri úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 121,17 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, 2. vyjadrenie vo veci samej zo dňa 15. 05. 2014 v sume 121,17 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 3. účasť na pojednávaní dňa 21. 10. 2014 v sume 121,17 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € vrátane 20 % DPH.

Pri výpočte náhrady cestovných výdavkov vychádzal odvolací súd z priemernej ceny pohonných hmôt, platných v čase uskutočnenia pojednávania (t.j. v 43. týždni roku 2014), uvedených na internetovej stránke Štatistického úradu Slovenskej republiky (www.statistics.sk <<http://www.statistics.sk>>), a teda zo sumy 1,445 € za 1 liter benzínu natural 95 oktánový, namiesto právnym zástupcom vedľajšieho účastníka nesprávne uplatnenej sumy 1,500 € za 1 liter. Vzhľadom na uvedené patrí vedľajšiemu účastníkovi spolu s priznanou náhradou trov právneho zastúpenia aj náhrada cestovných výdavkov vo výške 31,83 € + 20 % DPH za cestu uskutočnenú dňa 21. 10. 2014 z Lučenca do Zvolena a späť (pri počte 112 prejazdených km, spotrebe 7 litrov/100 km, cene pohonných hmôt vo výške 1,445 €/liter a koeficiente náhrady vo výške 0,183 €) a náhrada za stratu času vo výške 53,60 € za cestu uskutočnenú dňa 21. 10. 2014 z Lučenca do Zvolena a späť (štyri začaté polhodiny po 13,40 € + 20 % DPH), t.j. trovy konania predstavujúce celkom sumu 567,67 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov konania na účet jeho právneho zástupcu vedený v Tatra banka, a. s. Lučenec, č. ú.: 2620036847/1100, VS: 8604613.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporkyne bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 32,56 €, ktoré však nesprávne vyčíslil. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., by právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka mala patriť vzhľadom na predmet konania, predstavujúci sumu 3131,91 €, odmena za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie voči výroku o trovách konania vo výške 60,58 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2013, pretože

nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej) spolu s režijným paušálom vo výške 8,04 € a 20 % DPH, t.j. odmena predstavujúca spolu sumu 82,34 €. Keďže je súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. viazaný návrhom, a to i v prípade, že trovy konania nie sú vyčíslené v správnej výške, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne za uvedený úkon priznal náhradu trov konania, avšak len v uplatnenej sume 19,09 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 20 % DPH, a teda trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v celkovej sume 32,56 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu vedený v R. banka, a.s. F., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.